

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ ลูกได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ ดังนั้นสายตาของลูกไม่ควรถูกดูดดึงเข้าหาสิ่งใดอีกต่อไป

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่า?

คำตอบ: พวกเขาทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขามีให้แก่พ่อ พวกเขาคิดว่าไม่มีสิ่งใดเป็นของเขา พวกเขาพูดว่า: บาบามาแม่แต่ร่างกายนี้ก็ไม่ได้เป็นของฉัน นี่คือการเก่าและฉันต้องสลัดทิ้งมันไป ความผูกพันยึดมั่นต่อทุกสิ่งของพวกเขามีแต่แตกสลายไป และพวกเขาทำลายความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด คงอยู่ในสติปัญญาของเขาว่า ทุกสิ่งของโลกนี้มีขีดจำกัดและไม่เป็นประโยชน์

โอมซานติ พ่อให้ความรู้แก่ลูกๆ เกี่ยวกับบราห์มันด์ (ธาตุแห่งแสง) และตอนเริ่ม-ตอนกลาง-และตอนจบของโลก ซึ่งไม่มีใครสามารถให้ได้ เพียงก็ตะเท่านั้นที่กล่าวถึงราชาโยคะ และพระเจ้ามาและเปลี่ยนมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นนารายณ์ สิ่งนี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ใดนอกจากก็ตะ พ่อได้บอกสิ่งนี้แก่ลูก ท่านพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่า ความรู้นี้ไม่ได้คงอยู่มาตั้งแต่ก่อนการบันทึกเวลา พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเดียว แล้วศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดก็ถูกทำลาย ไม่มีคัมภีร์อื่นใด ฯลฯ คงอยู่มาตั้งแต่ก่อนการบันทึกเวลา การทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อผู้ก่อตั้งศาสนามาเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ไม่เช่นนั้นแล้ว ทุกสิ่งก็จะจบสิ้นลง ผู้ที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็เฝ้าแต่ศึกษาคัมภีร์ แม้ว่าคัมภีร์ของศาสนาพราหมณ์คือก็ตะ แต่ก็ถูกสร้างขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน เพราะไม่มีคัมภีร์ใดคงอยู่ในยุคทอง การทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อศาสนาอื่นๆ คงอยู่ โลกเก่าไม่ได้ถูกทำลายในช่วงเวลานั้นเพื่อที่ว่าโลกใหม่จะถูกสร้าง โลกเดียวกันนั้นยังคงดำเนินไป ลูกๆ เข้าใจว่า โลกเก่าเวลานี้ต้องถูกทำลาย พ่อกำลังสอนเรา เป็นเพียงก็ตะเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง การเกิดของก็ตะก็ได้รับการเฉลิมฉลองด้วยเช่นกัน ไม่มีการเฉลิมฉลองใดๆ สำหรับการเกิดของพระเวทย์ มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาควรเฉลิมฉลองการเกิดของผู้เดียวเท่านั้น ที่เหลือเป็นสิ่งสร้าง และไม่สามารถบรรลุผลจากสิ่งสร้างนั้น เป็นเพียงจากพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดก มรดกนั้นไม่ได้รับมาจากลุง ป้า น้า อา ฯลฯ ผู้เดียวก็คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ผู้เดียวที่ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ท่านไม่ได้ถ่ายทอดคัมภีร์ใดๆ แก่ลูก ท่านพูดว่า: ทั้งหมดนั้นเป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อบอกสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก คัมภีร์ไม่ใช้การศึกษา ใครก็ตามได้รับสถานภาพด้วยการศึกษา พ่อกำลังสอนการศึกษานี้แก่ลูก พระเจ้าพูดกับลูกๆ เวลานี้ และสิ่งนี้จะซ้ำรอยอีกในลักษณะเดียวกันหลังจาก 5000 ปี. ลูกๆ ได้มาเพื่อรู้จักผู้สร้าง และตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างจากพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูกได้ ท่านพูดกับลูกผ่านปากดอกบัวนี้ นี่คือน้ำที่พระเจ้าได้ยืมมาใช้ สิ่งนี้เรียกว่า “เกามุก”(ปากของวัว)ด้วยเช่นกัน ผู้นี้เป็นแม่อาสุต์ด้วยเช่นกัน คำพูดของความรู้ ไม่ใช่ใช้น้ำ ฯลฯ ที่ออกมาจากปากของท่าน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้มีการแสดงให้เห็นว่าน้ำออกมาจากเกามุก เวลานี้ ลูกๆ เข้าใจว่าพวกเขาทำอะไรในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเดินทางไกลไปยังเกามุกเพื่อดื่มน้ำนั้น เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ ลูกรู้ว่าพ่อมาทุกๆ วังจรเพื่อสอนลูก เพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ ลูกสามารถเห็นได้ว่าท่านกำลังสอนลูกอย่างไร ลูกบอกทุกคนว่า พระเจ้ากำลังสอนลูก ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกรู้ว่ามีมนุษย์น้อยนิดมากในยุคทอง มีมนุษย์มากมายในยุคเหล็ก พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เรากำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ คุณธรรมที่สูงส่งจะมองเห็นได้ในลูกๆ ที่กำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ พวกเขาจะไม่มีร่องรอยของความโกรธแม้เพียงเล็กน้อยในตัวพวกเขา หากโดยบังเอิญพวกเขาโกรธ พวกเขาก็จะเขียนถึงพ่อในทันที: บาบามาฉันได้ทำความผิดพลาดนี้ในวันนี้ ฉันมีความโกรธและทำบาป ลูกมีสายใยกับพ่อมากเท่าใด “บาบาได้โปรดยกโทษให้ฉัน” พ่อจะพูดว่า: ไม่สามารถมีการให้อภัยใคร แต่อย่าทำความผิดเดียวกันนั้นอีกครั้ง ครุไม่ได้ยกโทษให้ลูก เขาจะแสดงให้เห็นถึงระเบียบประวัติและอธิบายว่ากิริยามารยาทของลูกนั้นไม่ดี พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดเช่นกันว่า: ลูกสามารถมองเห็นกิริยามารยาทของลูกเอง ดูบันทึกชาร์ทของลูกทุกวัน และถามตนเอง: ฉันได้เป็นเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ในวันนี้ไหม? ฉันได้ทำให้ใครอารมณ์เสียวันนี้หรือไม่? เป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาที่จะสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ด้วยความยากลำบากอย่างมากที่จิตสำนึกที่เป็นร่างจะถูกตัดออกไป เพียงเมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองปราศจากร่างเท่านั้นจึงจะสามารถมีความรักต่อพ่อได้ มิฉะนั้นแล้วสติปัญญาติดกับด้วยบัญญัติกรรมของร่างกาย พ่อพูดว่า: ลูกต้องทำกรรมเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก แต่ลูกสามารถจัดสรรเวลาเพื่อสิ่งนี้เช่นกัน ผู้คนก็

จัดสรรเวลาเพื่อทำความเลื่อมใสศรัทธา มีว่าจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงกฤษณะเท่านั้น แต่เธอก็ต้องกลับมาใช้ชาติใหม่ทีนี้เวลานี้ ลูกๆ มีการวางแผนในโลกเก่านี้ ลูกรู้ว่าลูกจะไม่กลับมาใช้ชาติเกิดในโลกเก่านี้ โลกนี้จะถูกทำลาย ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก เช่นที่บาบามีความรู้นี้ ดังนั้นลูกๆ ก็มีความรู้นี้ด้วย ความรู้ของวงจรโลกไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น ลูกๆ ผู้ที่สามารถเก็บความรู้ไว้ในสติปัญญาของพวกเขาที่ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน พ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และท่านกำลังสอนเรา เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ วงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกสำนึกว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายในนรกของลูก สิ่งนี้เรียกว่าก้นบึ้งของนรกที่ลึกที่สุด มีความสกลปรกอย่างมากทุกหนแห่ง เหตุนี้เองชั้นยาสีจึงจากบ้านและครอบครัวของพวกเขา นั่นคือประเด็นทางร่างกาย ลูกละทิ้งทุกสิ่งจากสติปัญญาของลูกเพราะลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องลืมทุกคน โลกเก่าที่สกลปรกนี้ตายไปแล้วสำหรับลูก เมื่อบ้านของลูกนั้นเก่าและกำลังมีการสร้างบ้านใหม่ มันเข้าไปในหัวใจของลูกว่า บ้านนั้นจะถูกทำลายไป เวลานี้ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้ง เพียงแค่ช่วงเวลาสั้น ๆ ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ ลูกๆ มากมายจะมาและศึกษาเล่าเรียนที่นี่ บ้านใหม่ของลูกกำลังมีการสร้างขึ้น และบ้านเก่าจะถูกทำลาย มีเวลาเพียงไม่กี่วันเท่านั้นที่เหลืออยู่ ประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก หัวใจของลูกไม่ผูกพันกับโลกเก่านี้อีกต่อไป ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้ที่จะเป็นประโยชน์ในเวลาสุดท้าย เวลานี้เราต้องการที่จะไปจากที่นี่ พ่อพูดว่า: อย่าได้ผูกพันหัวใจไว้กับโลกเก่านี้ จดจำฉันพ่อของลูกและจดจำบ้านของลูกและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มิฉะนั้นลูกจะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากและสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลายไปด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้ผ่าน 84 ชาติเกิดแล้ว และแล้วเวลานี้ลูกก็ต้องใส่ใจที่จะจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อย ทำตามคำแนะนำของพ่อ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถทำให้ชีวิตของลูกสูงส่ง พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ พ่อเตือนลูกถึงสิ่งนี้อย่างดีมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาที่นี่เพื่อสอนเรา พ่อพูดว่า: ทำทุกสิ่งที่ลูกต้องทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูก แต่ศึกษาการศึกษาไปด้วยเช่นกัน และอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกๆ ที่มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่านี้จะยกทุกสิ่งที่พวกเขามีให้แก่พ่อ ไม่มีสิ่งใดเป็นของเรา บาบามาแม้แต่ร่างกายนี้ก็ไม่ได้เป็นของฉัน นี่เป็นร่างเก่าที่ต้องมีการสละทิ้ง ความผูกพันยึดมั่นต่อทุกสิ่งต้องถูกทำลาย ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น นี่คือการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่การวางแผนอื่น ๆ นั้นมีขีดจำกัด มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะไปสวรรค์และสร้างปราสาทราชวังของลูกเอง ไม่มีสิ่งใดของโลกนี้จะเป็นประโยชน์ที่นั่นเพราะทุกสิ่งที่นี่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกกำลังออกมาจากสิ่งที่มีขีดจำกัดและกำลังไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด เพียงความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เท่านั้นที่ควรจะต้องอยู่ในสติปัญญาของลูก สายตาของลูกไม่ได้ถูกดูดดึงเข้าไปหาสิ่งใดของที่นี่อีกต่อไป เวลานี้เราต้องกลับบ้าน พ่อมาทุกๆ วงจรเพื่อสอนเรา แล้วก็นำเรากลับบ้านไปกับท่าน นี่ไม่ใช่การศึกษาใหม่สำหรับลูก ลูกรู้ว่าลูกศึกษาสิ่งนี้ทุกวงจร ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไป มีมนุษย์มากมายในทั้งโลก อย่างไรก็ตามมีลูกเพียงน้อยนิดเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ต้นไม้ของบราห์มิงค์ค่อยๆ เติบโตทีละน้อย ตามแผนของละคร การก่อตั้งต้องเกิดขึ้น ลูกๆ รู้ว่านี่คือรัฐบาลทางจิตของลูก เราสามารถที่จะเห็นโลกใหม่ด้วยเทพนิมิต เราต้องไปที่นั่น พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านคือผู้เดียวที่สอนเรา พ่อสอนราชาโยคะแก่เรา และแล้วสงครามก็เกิดขึ้น และมีการก่อตั้งศาสนาเดียว และทำลายศาสนามากมาย ลูกคือคนเดียว ลูกได้เคยศึกษามาวจรแล้ววจรเล่าและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกทั้งหมดต้องทำความเพียรพยายามของตนเอง การศึกษานี้ของลูกไม่มีขีดจำกัด ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกได้ พ่อได้อธิบายความลับของซิมและซุนด้าด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาสวยงาม และก่อนหน้านั้นที่ลูกน่าเกลียด ไม่ได้เป็นเพียงกฤษณะเท่านั้นที่เป็นเช่นนั้น เป็นทั้งอาณาจักร เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวนรก เวลานี้ลูกไม่ชอบนรกนี้ ลูกมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้คนมากมายมาที่นี่แต่เพียงผู้ที่เคยปรากฏตัวในวงจรก่อนหน้านี้เท่านั้นที่จะปรากฏตัวอีกครั้ง จดจำยุคบรรจบพบกันเป็นอย่างดี เรากำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เราจะกลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดา ผู้คนไม่แม้แต่จะเข้าใจว่านรกคืออะไรหรือสวรรค์คืออะไร พวกเขาบอกว่าทุกอย่างอยู่ด้วยกันที่นี่ ว่าผู้ที่มีความสุขนั้นอยู่ในสวรรค์และผู้ที่ไม่มีความสุขอยู่ในนรก มีความเห็นมากมาย มีความเห็นมากมายในบ้านหนึ่งหลัง สายใยของความผูกพันยึดมั่นของบางคนกับลูกๆ ของพวกเขาไม่ได้ขาดลง เนื่องจากความผูกพันยึดมั่นของพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่แบบไหน พวกเขาถามว่า: มันควรจะอนุญาตให้ลูกชายของฉันแต่งงานหรือไม่? อย่างไรก็ตามได้มีการอธิบายเรื่องระเบียบวินัยนี้แก่ลูกๆ แล้ว ในด้านหนึ่งลูกกำลังเรียนความรู้ที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ในอีกด้านหนึ่งลูกถามว่าลูกควรส่งลูกชายของลูกไปสู่นรกไหม! ในเมื่อลูกถาม บาบาก็จะพูดว่า: ดำเนินต่อไป และปล่อยให้เขาทำสิ่งนั้น เป็นเพราะลูกถามบาบาสั่งนี้ บาบาก็เข้าใจว่าลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับลูกๆ ถึงแม้ว่าบาบาก็จะพูดว่า “ไม่” ก็จะมีการไม่เชื่อฟัง ลูกสาวต้องแต่งงาน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาอาจจะถูกทำให้เสียหายด้วยการมีเพื่อนที่ไม่ดี ลูกชายนั้นไม่ต้องแต่งงาน อย่างไรก็ตามลูกจำเป็นต้องมีความกล้าหาญสำหรับสิ่งนี้ บาบาก็ได้แสดงสิ่งนั้นผ่านผู้เดียวนี้ เมื่อผู้อื่นได้เห็นผู้นี้ พวกเขาจะเริ่มที่จะทำเช่นเดียวกัน มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมายในบ้านของ

พวกเขา นี่คือโลกของการทะเลาะเบาะแว้งและต่อสู้รบรา เป็นป่าของหนาม ผู้คนก็เฝ้าแต่ทำร้ายกันและกัน สวรรค์นั้นเรียกว่าเป็นสวนดอกไม้ นี่คือป่า พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากหนามให้เป็นดอกไม้ แทนจะไม่มีใครปรากฏออกมา แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่า“ใช่”กับทุกสิ่งที่ลูกพูดในงานนิทรรศการ พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย สิ่งนั้นได้เข้าไปหูข้างหนึ่งและออกหูอีกข้างหนึ่ง ต้องใช้เวลาที่จะก่อตั้งอาณาจักร มนุษย์ไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นหนาม ถึงแม้ว่าพวกเขามีรูปลักษณะที่เป็นมนุษย์, อุปนิสัยของเขาก็เลวร้ายยิ่งกว่าลิง อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นเช่นนั้น ดังนั้นพ่อพูดว่า: อธิบายแก่สิ่งสร้างของลูก หากพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดก็ปล่อยให้เขาจากไป อย่างไรก็ตามลูกต้องมีความเข้มแข็งที่จะทำเช่นนั้น แผลงของความผูกพันยึดมั่นนั้นได้ยึดมั่นมากที่พวกเขาไม่สามารถนำเอาออกไปได้ ที่นี้ลูกนั้นต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่น เวลานี้พ่อมาแล้วเพื่อพาเรากลับบ้าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ มิฉะนั้นจะมีการลงโทษอย่างมากและสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ลูกควรจะมีใจเดียวเท่านั้นเวลานี้ที่จะทำให้ตนเองสะโตประธาน ไปและอธิบายที่วัดของชีวา: พระเจ้าได้ทำให้ผู้คนของบาร์ตกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ และท่านกำลังทำเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ท่านพูดว่า: เพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกแก่นี้และยกทุกสิ่งที่ลูกมีให้แก่พ่อ ไม่มีสิ่งใดเป็นของฉัน แม้กระทั่งร่างนี้ก็ได้เป็นของฉัน ตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างนั้นและกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น
2. อย่าได้ทำผิดใดที่จะทำให้ทะเบียนประวัติของลูกมีตำหนิ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด ไม่ควรมีร่องรอยของความโกรธเพียงเล็กน้อยภายในตัวลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีและทำให้การพูด การคิด และการทำของลูก ทั้งสามเท่าเทียมกัน เวลาสำหรับการไปสู่สภาพของการปลดเกษียณเข้ามาใกล้เวลานี้ ดังนั้นจงสิ้นความอ่อนแอ จิตสำนึก “ของฉัน” และเกมที่ไร้ประโยชน์ และให้การพูด การคิดและการทำของลูกกลับมาเท่าเทียมกัน และแล้วลูกจะกลายเป็นตัวของตัวเอง นี่ทุกการกระทำ สันสการ์ คุณธรรม และหน้าที่ของผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ตัวของตัวเองควรมีพลังเช่นพ่อ ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถเล่นเกมที่ไร้ประโยชน์อย่างไม่รู้คิด พวกเขารักษาดูแลตนเองให้ไม่ว่างเว้นในการเล่นเกมนของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อเสมอและทำให้ผู้อื่นหัดเทียมกับพ่อ

คติพจน์: ความกระตือรือร้นสำหรับการทำงานรับใช้หลอมละลายความเจ็บป่วยเล็กน้อยทั้งหมด ดังนั้นจงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ฝึกฝนการอยู่ในสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างสำรวจตน

การอยู่อย่างสำรวจตน หมายถึง การมีความเจียบสงบของปากและของจิตใจ ผู้คนของโลกก็รักษาความเจียบสงบของปากด้วยเช่นกัน แต่ที่นี้ ลูกต้องมีความเจียบสงบของจิตใจด้วยการละเว้นจากความคิดไร้ประโยชน์ เมื่อลูกมีการควบคุมการจราจรของจิตใจ ลูกควบคุมการจราจรของความไร้ประโยชน์ได้ ในทำนองเดียวกัน จงมีการควบคุมการจราจรของความไร้ประโยชน์ในจิตใจของลูกเป็นครั้งคราว